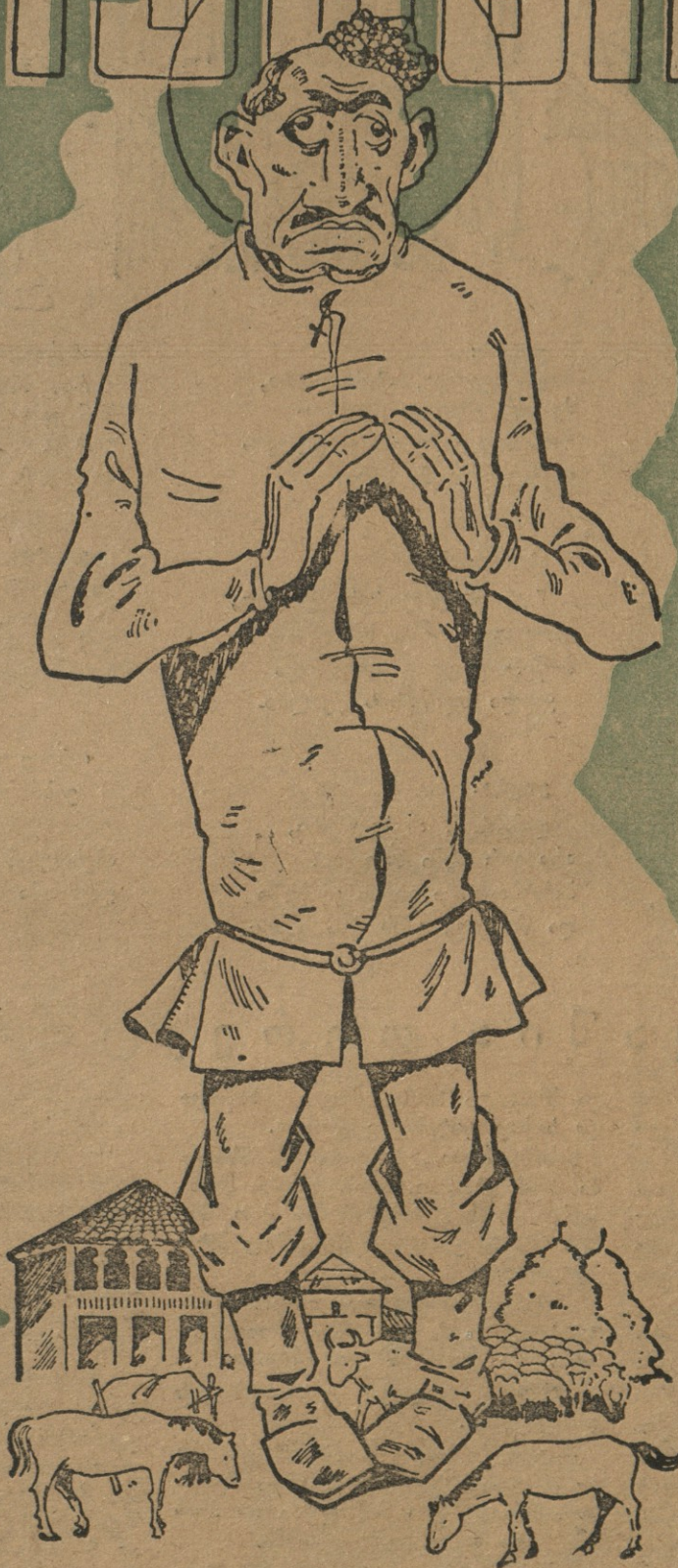

ნენეპი

იანვარი
1933წ
№ 2

ქვემოთა
გეგლიოთეკა

შანი 40 კავ.

ნ. ლონს

ქულაქი გარეულად გაზიცვალა. ზღა ახლა ცხვრის ქურქშია. წმინდანის სახე შიშ
იღო და სათნოებას ჩემულობს.

ოკორტუნისტი: — ნამდვილი წმინდანია! როგორ უნდა გავეზიფნო ამ ჩემს უზეა
ნებს ღვთაებას, არა, ათასჯერ არა!

მეცამორფოზა

საბჭოთა საქართველო დღეს უკვე შეძენს

აბესალომ აპარტუნისტი:
 რა ღამეა ხარ, ეთერო,
 ღამის დავკარგო გონება;
 ჩემი გული და მიზანი
 ყოველი შენ გემონება.
 უშენოთ ჩემი სიცოცხლე,
 ვამე, რაზომად ძნელია;
 უშენოთ ჩემო სულისთქმავ,
 დღე მზიანიც კი ბნელია.

ეთერი კულაკი:
 დამეხსენ, აბესალომო,
 კაცი ხარ პარტიულია;
 შენ რომ შენი ქაა, წაბვიდუ
 მე მომიკედება გულია.

აბესალომი:
 რას ამბობ, ქალო ეთერო?
 რისი პარტია-მარტია!
 ცვალებადი ვარ შენს ტრფობით,
 როგორც თვეებში მარტია.

ეთერი:
 დამშვილდი, აბესალომო,
 მე ვარ კულაკი გლეხია.
 როს მოგენდო და დამტოვო
 თუც დამეცემა მეხია.

აბესალომი:
 შეუ მოდალატეს, ეთერო,
 გაუტყდეს რაში ხმალია;
 მოწყურებულსა დაუშრეს
 ყველა მდინარის წყალია.

ეთერი:
 დამეხსენ, აბესალომო,
 არა ვარ შენი საფერა;
 პარტილუთი გაქვს ჯიბეში
 და წითელი აქვს მას ფერა.

აბესალომი:
 რას ამბობ, ქალო ეთერო,
 შენ დაგენაცვლოს ყველაო;
 რად გვინდა ტემპი ასეთი,
 გაუყვეთ ნელა-ნელაო.

ეთერი:
 ეთერი ქალი შენი ვარ,
 შენი ვარ, აბესალომო.
 შენ ჩაგაბარე სიცოცხლე,
 ჩემო აფთარო და ლომო.

ორივე ერთად:
 ვიბრძოლოთ ერთმანეთისთვის,
 ერთიანით ვართ საფერო!
 აბესალომ და ეთერი
 ღმერთმა შეგვყარა ერთფერო.
ისალი.

რ ა შ უ ა შ ი ა დ ი რ ე კ ტ ო რ ი ?

სამანქანო-სატრაქტორო სადგურმა დიდი წვლილი აღნიშნა ხსენებულ დღე.

—ჩვენმა, სამქოთა ტრაქტორო-სტალინგრადის ქარხნიდანა ენტუზიაზმით ამზადდა ორიექტორი და ახლად მიღებულ ტრაქტორს ეალერსებოდა.

ორი დღის შემდეგ ტრაქტორი უკვე გულუბნა კოლექტივის მიწა-ღორზე.

პირიოდ დღეს ტრაქტორს „ხედნიდა“ ენო-ძველი მესაქე. მეორე დღეს მის შედარებით ახალი ტრაქტორისტი პირველ მოაზრდა, მესამე დღეს ჯარი ახალგაზრდა კოტეზე მიდგა, ხოლო მე-ათე დღეს პრაქტიკანტმა ყოვლად იხელთა ეს ტრაქტორი.

.. ასე და ამრიგად სტალინგრადის ქარხნის ტრაქტორი „ქალი“ შეუკვე ისვენებდა გარეშში: მის აკლ-

და მრავალი სათადარიგო ნაწილი და საჩუც გატეხილი ქონდა.

სადაზღვებლო თუფისთვის მზადება რომ დაიწყო, დირექტორს მოახსენეს, რომ ტრაქტორ-ში მათ ზარის სტალინგრადელი მანქანაც შესაკეთებელია.

—ჯერ შემოღობაა, რაღვინს გაზაფხულისთვის მზადება მოიწყობით, — ჩიხინობდა დირექტორი.

ოქნარში კვლავ გააფრთხილეს დირექტორი.

—დეკემბერია, გაზაფხულამდე ვარგი დროა, მაინც რითი გინდა შეაკეთო, სათადარიგო ნაწილები არ არის იმ! — ლა თავი დირექტორმა.

იანვარში კვლავ დაიდა ტრაქტორებს შეკეთების საკითხი.

—შენიკლები არა მყავს... ჯერ მაინც ადრეა.

თებერვალში:
 —რა დროს ტრაქტორებს შეკე-

თება. მივლინებაში მივდივარ. მარტში:

—ოგელით თქვენ! ბნა-თესვა უკვე დაიწყო, ახლა რომ ტრაქტორები ვაკეთო, მანამდე ვერ დაიშთავრებ...

აპრილში:
 —სათადარიგო ნაწილები შემოგნა! შეაკეთებო, ახლა რაღა დროს... მისში:

—ჩემი მოხსნა, ისა ოპოტონს-ტულა თვითონებისათვის დიდი უკანონობაა. — წყნით ამბობდა ყოფილი ორიექტორი, — ტრაქტორისტებმა ტრაქტორები გააფუჭეს მე რა შუაში ვარ; სათადარიგო ნაწილები არ მოვიდა ჩემი რა ბრალია; ზღინკლე ჰი სადღაც გადაიკარგენ, აქაც მე ვავო პასუხი?..

ეს იყო შარშან. ახალი დირექტორი წელს, რ თქმა უნდა, სულ სხე-ნაირ ტემპებს განავითარებს.

გუზ-გუზ.

კაპიტალიზმი მძინავს

სოფლად მომავლავ

ამხანაგს

ნა. დონის.

თუ ვინღა საბანაფხულო თესვა
 კარგათ ჩატარდეს, რა სასონებლოე
 მეაკეთე იარაღ-მანქანება და კარგათ
 ყოლიე მუშა-პროდუქცი:

თუ ვსურს ოპორტუნისტების სია-
 მი აო ძობედე, მიდი კოლმეფურ-ს-
 თან და განუპარტე, რომ ვინც რას
 დათესას მას მომკის.

ნუ აუხვევ გვერდს ერთპაროე-
 ნელ სექტოას;

თუ ვსურს კარგი ნათესი განჩდეს,
 ვზრუნ-ნათესლე ფონდის დროზე
 გროვების-ა ესლის დახარისზე
 პისათვის;

ნუ გამოედევნები კოლონიზა-
 ციის მაღალ პროცენტებს, გასს კ-
 დეს, რომ ფოქა მაშინ ელოვა, თ
 მას ჩვენთვის აქირ-ნაბ აი აქის;
 ნუ იფიჩებ, რომ რადიანაი (აი-
 ყულიარი მოგივიდა, თესვის გეგმა
 უკვე შესრულებულია, ცირკულია-
 რის ნაწილი (აირკულია);

არ და-ნა-ნა-ნა-ნა-ნა-ნა-ნა-ნა-ნა-
 იონში კულაკი გადაშენებული იყოს,
 ნუ დიჭყებ ბანჯგილიან კოლას
 ძებნას, იცადე, რომ დოქანდლო
 კოლას ხშირად აბოხანი კაცას
 ვერიც აქის და ზოგჯერ პარტიამიც
 მიაჩს განჯხადება. ებრძოლე
 ლას, მოსპე იე, როგორც, მასი.
ბარსიბი.

ჩვენი დროის სრფობა

მე ვილევი, ჩემო ვიეო,
 და შენ განჩნვე ისევ ურჩობ;
 გოდელ რიგივით დაგრეხილო,
 ტუჩებ - მარწყვო, თვალებ-ლურ-
 ჯო!..

პურის წერტის გამგესავით
 ვერ დაგიწყებ ახლა ბოდვას,
 და არ დაგლი გრძელ სიტყვე-
 ბით

ვით კრებებზე არის მოდათ.
 ნოქარივით მხიარულო,
 ნაცნობები თავს გველება,
 რომ პაუზი არ მაღირსო
 ზომ არა ვარ განცხადება-
 ვის არ დასწყვიტა შენი ეშხი,
 ხარო გრძნობებს კომანდორი
 არ გეგონო მე უბეში
 ვით ტრამეის კონდუქტორი.
 გამომყევი, ქალო, ცოლად,
 გამოგიცვლი მაგ ძველ ქოშებს,
 ვერკოპიდან გამოგიტან
მტილ - ნედლის პოლისაპოშეებს.

ინანო.

„...და კი გულმა მაცნობა
 ბედი გაცნება მწარეო,
 სოციალ-დემოკრატიო,
 ვინგრევი მომეხმარეო.“

3

გენერალ წმინდას
ძლივს გადაურჩა
სარდიონ -ტუჩა...
„ტუჩა“ დაარქვეს
მას იმ შემთხვევით,
რასაც თქვენ ქვევით
ამოიკითხავთ.
მხოლოდ ნუ მკითხავთ,
თუ სად გავიგე
მე ეს ამბავი.
თვალი მაქვს! თავი!
შემდეგ-ფეხები...
ხოლო დასარჩენს
აღარ ვეხები..
სარდიონ იყო
პარტიის წევრი
(ვით ჩვენში ბევრი).
ის, ერთი სიტყვით.
პარტიულ ტვირთით
მოლასლასებდა,
თუმც სულ პარტიის
პასივს ავსებდა.
მაგრამ „პასივი“
მოშალეს „ანი“,
ჩასვეს იქ „ტარი“
და ცოცხალ-მკვდარი
განკაცდა ანე.
დასვეს ალაგზე,
ვით მთის წვერებზე
ერთობ მაღალზე,
ამ კაცის ძალზე.
აღბად, ხელი-ხელს
რომ ჰბანს, არ ამხელს
ამას არც ერთი:
ნიჭია, სენთი!
ჩადგა პარტიეში:
კაცი-აქტივიში.

მაგრამ ერთხელ კი
გაუწყრა ღმერთი.
დაუშვა ერთი
განხრა ობოლი:
შეირთო ცოლი,
თავადი ქალი-
ამ ქალს უყვარდა
მოკაზმვის გარდა,
ტუჩების „კრასკვაც“,
გავლაცა და სხვაც...
გთხოვთ ნუ გამიგებთ
ამ ადგილს ყალბად.
სარდიონს, აღბად,
უყვარდა ცოლი.
სატრფო და ტოლი.
ის კაბინეტში ხშირად მოჰქროდა,
ვით მოწვეული,
ტუჩი მოჰქონდა,
ვით ბროწეული...
და ერთხელ, როცა,
აღბად, აკოცა,
მხოლოდ, მოხოცა
რომ ვერ მოასწრო,
რადგანაც ამ დროს
ვაიღო კარი

ნა. კოსტოპლუპოვის.

— რატომ არის ეს რადიო დაბუნჯებული?
— აღბად, გაბუტულია, რომ ხოფლად სამუშაოდ მოავლინეს..

და „სეკრეტარი“,
პარტიორგ, ადგკომი,
(თითქოა ომი.)
თავს წამოადგა...
ცოლი თუმც ადგა
„კუღის ქნევით
დაუყა ქევეით,
მაგრამ დასტოვა
ქმრის ტუჩზე კვალი.
რასაც შეასწრეს
ამ სამმა თვალი!
(„ორმა თუ იცას
ღ ზმაც იცისო“ -
თუა, ძამია,
აქ ორ არა, მკოდნე სამია.)
ახლა რას იზამთ!
„სარდიონ-ტუჩა“
ჩბის ქუჩა-ქუჩა,
ეს სიტყვა ორი
(არც როგორც ჭორი)
და მოდის წმენდა.
დიდება შენდა.
ამბობს სარდიონ:
ხულ უნდა მდიონ,
ამ ქვეყნად, ნეტა?

ხომ იყო წმენდა,
წმენდაც ოაკვი?
მიცვალა ფერი!
და ძლივს გადაურჩი...
ეჰ, ტუჩი. ტუჩი.
აკი გავუშვი
ჩემი წამბდენი...
შემდეგ რამდენი
სხვაც მოვიცვალე...
მოდის და თვალე...
მხოლოდ-და „ტუჩას“
ის აღარ უჩანს
თვალში, ვით სვეტი,
რომ გადამწყვეტი
აქ ის ფაქტია,
რომ ის ეშმაკმა
კვლავ არ ჩასტია
საკუთარს ქერქში
და (ოღოდ გვერდში,
ამოიჩარა
კვლავ მატჩარა,
ვიღაც ოხერი
წითელი ფერი
უყვარს ამასაც
მხოლოდ. „პამაღათ“

ენახკორი სანახკორი

ეროვნული
კომისია

ტყიბულის საავადმყოფოში

ნახ. მოკიანაძის

ვესტუმრე ძია ქუთაისს
დიდ რიონის დედასა;
„სოიუზტრანსის“ კანტორის
მე შევუღდე ჩემსა.
ვინაჲ იქნა სიგრიძთა
ხუთმეტ მეტროზე დიდი,
მიტარეს—ბილეთის შეძენის
აქ არ არსებობს რიგია.
თუ გყავს ნაცნობი, იდექი,
არ დაჰყოფიდა ჯაფაო.
თუ არა, გარდაზე მიდექი,
ჩვენ ხელს ნუ გვიშლი აქო.
ხოლო წოთში ესე ამბავი
იქვე დამჩვიდა თაქტებით;
„სოიუზტრანსის“ ბიჭუნე,
თქვენ მალე დაიფანტებით.

ნახის კანტორიონ იე-
როში მიტანოი იქნა ქუთაისის აბ-
რეშუმის

ძაწსაღმბ ადგილკომზე.

ადგილში თითონ ლაოთობს,
რომ არ ყოფილა ვარგისი:
სპილო როდესაც ზარმაკობს,
არც კლუბი, კუთხე წითელი,
აქ ხომ ულ უცხო ხილია,
მუშებ არა აქეთ სადილი
და არც საუზნე მწილია.

შეხედე გროვოლ ფრანგიშვილს
ის ძლივს დგობდა თებზედა.
ფაბრიკა, მექანიკოსმა
ხელა ზიმოკრა ყბებზედა.
სერგო ბარდინის კბილება
აკროფს ჩათი ტალანში
ფრანგიშვილი კი მას შემდეგ
დასვენს უკეთეს ალაგში.

ჭიათურა

ჭიათურაში მძიმე კავალერიას
შეჯახება მოუხდა ხელბრუნდ ნოქ-
რებთან, რომლებიც ცუდათ დააბა-
ნათეს შავი ქვის მტკირთავე მუ-
შებმა.

შეგვიქმის ლამის ნოქრებმა,
გვაკლებენ სურსათს წონაში;
ფართალსაც იმათ პოციმულის
მუღამ აკლია ზომაში.
ნოქარმა ჩვენმა სულავემ,
ჩუნათ გაყიდა შაქარი;
ვაშალით, მაგრამ სულავე
გვატყუებს, ახლაც აქ არი.
ეს ბუცხრიკიძე ღვინძალო
გვპარავს აწონილ პურშია,
მოცხებით მაგ ოხერს ძმაოჯანს
ბევრმა ჩამძახა ყურშია.

სადამოს ტყიბულს ვესტუმრე
ვინაჲ იქ საქმე საზარი
ამბავს (უღდს) ლაპარაკობდა
ხალხი, მუშები, ბაზარი,
მაგრად ლანძღავდენ აკაკი
მასთან გვეტაძე ილოსა
ამბობდენ—მათზე კანონი
უნდა გავრცელდეს, შევილოსა.

ტყიბულის საავადმყოფოს
ესტუმრენ ლაფშა-ტყინებით
სნიულთა საწოლ ბინაში
გამართეს ლოლი-ქინებით.
შიშის კლანჭებში ჩააგდეს
მათ იქ ექიმი ქალო
და პარტიიდან გარიცხვა
გინა ეს ვისმეს ბრალა!

საბინაო კომიტეტში

ტყიბულის მალარიების სამართველოს
ვესტუმრე. მართველოს მოადგილე გალაქ-
ტიონმა დამიწერა ვებერთელა ჭილალი
და მივადექი საბინაო კომიტეტს. ჩამელიც
ტყიბულში ახლანხანს დაუწყებიათ.
საბინაო კომიტეტის თემგდომარემ აი-
ლო ჩემზე უგრძესი ან... და შეუდგა ჩემს
გამოკითხვას.
— ვინ ხართ? საიდან? რა საქმეზე?
— ვარ ეგ ხომ მანდატში სწერია.
— მანდატი საკუთარი არაა!—და განაგ-
რობ ანკეტის შედგენა.

— თქვენი გვარი?
— ძნელოლი.
— სახელი?
— ლალო.

— მაშის სახელი?
დელოცა მამაჩემის სახელი, 30 წელია
რაც ამ ქვეყანას განშორდა, მაგრამ მაინც
მეკითხებთან—ვინ იყო!
— გლა: ს ძე.
— პარტიული, თუ უპარტიო?
— მანდატის №-რი?
— რა საქმეზე ჩამოდით?
— ადგილკომპის საანგარიშო - საგადა-
ჩრევი კამპანიასთან დაკავშირებით.
— რა თანამდებობის ვაყი ხარ?
— გაზეთის მუშაკი.
— საბუთის ნომერი?
— ტვი_ისში თქვენი საცხოვრებელი
ბინის ნისამართი?
— შეიჩერეთ ანკეტის შევსება!—შევს-
დახე მე.
— რატომ?
— რატომ და... თქვენმა ანკეტის შევსე-
ბამ ისე დამალა, რომ დაკისრებულ საქმეს
ველარ ვაკეთებ!—ვუთხარი, ჩემს მოწმობას
ხელი დავაგლე და მოვუსვი ქუთაისის-
კვბ.

ქნელოლი.

ისტორია გმორღება

იაპონელებმა შანხაის აღების დროს მოაწვევეს ჩინელების ზოცვა-ელეტა. ჩინელებმა
სთხოვა ერთი ლიგას ჩაუტელიყო საქეში, მაგრამ ერთი ლიგამ უპასუხა: თუ
დაიბრუნებთ შანხაის, ჩვენ ამის შებდგებ შეგაციოლია დავსვით თქვენი საკითხი ვანსა-
ხილველადა. (გაზეთებიდან)

ნ.ა. კოჩიაშვილის,

მართა ლიგა:—ხიამოვნებით ვუსტყერი იმ ხანახაობას და მფორღება ძველი ცირკი, ხადაც კეიხრები ტკებოდენ ვლა-
ფიატორთა ხოცვა-ელეტით.

„ორბინალური“ მწერალი

თითქმის ყოველნაირი პროფესია გამორცვალა ვარდენმა, მაგრამ თავის-ს- შესაფუძვლით ვერსად ნახა.

ბოტულო განხრობ კაცი იყო იგი: უყვარდა ზღვა და სიმბოლისტებსა-ვით „ეს სილაყვარდე“.

სკადი ზღვაზე მებრუნავად წახუ-ლა, მაგრამ ვეშო პირველ მგზავრო-ბითათანვე გული ისე აერიო, რომ კუჭში გასულ წლის საქმელოც კი არ შერჩებია—მთვრალსავით აღუ-ბინა პირიდან.

ამის შემდეგ მგზრნავად თვით-მუხრინებზე ჩაეწერა, მაგრამ რო-გორც კი პროპოლეური აღრიოლდა, გული კინალამ გაუსკდა.

ივე მზურლობაანა პოეტობა არ-ჩია ვარდენმა.

დაჯდა თავის ოჯახში და წლის ყოველ დროზე ლექსების შეთხზვა დაიწყო.

ზამთარი.

ტილდ ოთახში ხაწვალხა,
გამყინავს ცივი ზამთარი.
არ მღირსებია არაღროს
ზამთარში ბინა გამთბარი.

იხადია, ვარდენი ვერ დაწერდა ამ შედეგს, რომ მას ბინა გამთბარი ჰქონოდა.

—რა ექნა, ძეო—ამბობდა ვარდე-ნი,— ტენი გაყინული პაქის სიციუ-საგან. თორემ ისეთ ლექსს შევითხზუ-დი, რომ ბარათაშეულს უკან მივტო-ვებდი.

ზაფხული

აყვავებულმა მიდამომ ვარდენი ისე მოხიბლა, რომ ხალხურა ლექსაც კი თავისათ მოიწნა:

გაზაფხულდა ბუჩქის ძირას
თავს იწონებს ნაზი ია.
ჩემი საკრ ო ჩემს ლექსივით
აზიზი და ფაქიზია.

გაზაფხულმა გაანოყერა ვარდენას მუხა და ლექსს ლექსზე თხზავდა:

ყვავებულა მღვდლო,
აყვავებულა მთები
ღმერთს დაგწერ იხეთს,
ვერაფინ ვერ მსგედებით.

მაგრამ ვარდენის შემოქმედებამ ფრთა გაშალა ზაფხულზე:

ზაფხული

ცხელა და ცხელა...
ბაბანება
და რას ც დაწვირ,
ჩემი ნებაა.

„ს ა კ ა ტ ი ო“ მ ი ზ ე რ ი

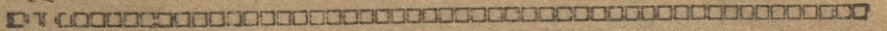
ნ.ბ. ისაყვის

ქართული
მწერლობა

ზაფხურობი რაიონის აღმასკომები ჯერ კი-დეც არ შედეგობიან საგაზაფხულო თეხვის საქმეს

— რა დროს თესვაზე ფიქრია, როცა დასაბუთი მიწდვრები თოვლით არის დაფარული

—რა ექნა ძეო, ამბობდა ვარდე-ნი,—ამ ზაფხულმა ტენი თავში მა-კარივით ამიდულდა. აი, დაღვს შე-მოღვდომა და ნახეთ რა ორიგინალუ-რი შედეგოვად შეექმნა:

დგება ნაზი შემოდგომა
და მე სვედით ვეპებებ...
ზეიცვალა ყვამლაჯური,
მაგრამ მაინც ველარ ვხდები.

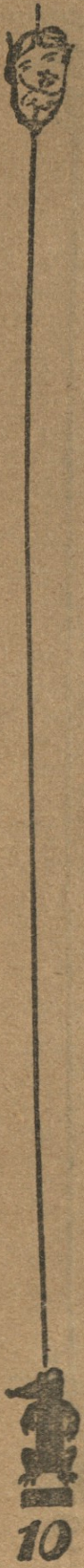
კემპარიტად. ყველაფერი შეიცე-ვალა, მაგრამ ვარდენი მაინც ვერაფერს მიხვდა.

ზმუკი

ნიანგის მინაწერი: წელიწადის ოთხ დროის განმავლობაში თუ ვე-რაფერს მიხვდა, ვერასოდეს ვერა-ფერს მიხვდება. რა იან წელიწადს მებუთე დრო არ გააჩნია.

კლოთას -- გალოთას...

(წმინდი აბაბრისბანიდან)
გომიოს არის მკურნალა,
სანი წლის სტავით, არც სულ ახლო,
სადღე ძეულთაგან, ეხლა კი მეტად,
ხარობა ღიბობა და ფორთობადა...
და ეს ადგილი ცნობილი, უხვი:—
მთები ფერდობი, დაბლობი, ბარი,
უნდა გახტუნდეს ღიბობა-ფორთობლით
აქ ამოცანა ეხლა ეც არი!
გუნდას ასრულდება დიდი, პატარა.
განმარმა ცხენმა თუ კი ატარა.
შვიდი ცხენი ყავთ ეხლა ტანჯული,
და ათიც კიდევ უკვე მომკვდარა,
თავაფულება მიეცა ხარებს
გაუნაწილეს თხეხვაც მანული.
ბალი, ზონტანი მოშენებული
დათხნლო, თუ ახლად დარგული...
გამგე—მმართველი ბრძანდება ბათობს,
თუ მოვა წახვლავც ერთი ხელად.
მღივანი თემში ვადაევა ხაქმეს,
მუშკომი თავს იწუხებს ძნელად!
ბასუხს ვინ აგებს უთავობისთვის,
ვინ გაიკვლიოს მათი გააკვანი?
ნუ თუ არავინ არის პატრონი
დროზე აღმოვებრას მავნებელი ყვალთ
ბრ. წმინდა-მთიანი.

— მე ვუერთდები ამხანაგ ივანეს აზრს.
ხმები:—ივანეს თავის აზრს არ უთქვამს. ის ხვდის აზრს შეუერთდა.
— მას მეც იმ ხვდის აზრს ვუერთდები.

სტუდენტის წერილი მშობლებთან (სტუდენტთა ქალაქი)

სტიპენდიასებრ მონატრებულთა
ანხანაგებო, ნება და ბაბა!
დაიხაროვით ვიცოდით, მაგრამ
არ მომეწერა რა მექნა აბა.
პირდაპირ მომსვენს კაკალი კაცი,
ჯალინა დანით გამომჭრეს ყელი,
სტიპენდიასზე უარი მიტარეს
და წამიკლეს ცეცხლი დამწვარი!
ჯალინაგან ათობი ისი დამძიმდა,
თითქოს მეკიდოს. მე ზედ ლოდები;
და სტიპენდიის მოხსნის მიზეზი
აღმოჩნდა ძველი ხაგნის ცოდვები!
მე თუმცა ესლა ასეთ დღეში ვარ
არ გაიტებით თქვენ მაინც გულს
ავი წირილი როცა მიიღოთ
სამადლოთ ცოტა მაწვდინეთ ფული.
შემიწყვეთ ხელი, თუ გინდათ შვილი
გეყოლოთ „გლანტი“ აგრონომია!
(რ. ხ. დედაჩემო, რა შენატრება
ლორის ხორცი და ღომის-ღომია).
არადღეებზე შინ რომ ვერ მოვალ
ვიცი დაგრებათ თქვენ ეს საწყენათ.
წამოსვლა გულით მინდოდა, მაგრამ
სამეზავრო ფული სად მქონდა ნენა?

ჩვენი საერთო საცხოვრებელი
გაყინულია, იცით როგორი?
თქვენს თავს ვფიცავარ, რომ დაა-
მწველი
სიცივისაგან გოქს დაყრის ღორი!
გათბობისათვის არავინ ზრუნავს
არა და ყინვამ მთლად გაგვაშეშა.
„ლუმელი არის, მაგრამ რად გვინდა,
არ იზოვება აქ ღერი შეშა!
—:—
აბა, სტუდენტთა სასადილოზე
ნაკლი მოგწერო არ ვიცი „რეთი“.
კერძი თუ სქამე, ისე მოქმედობს
როგორც რომ აუქზე საწმინდი
ზეთი!
ფასებიც მეტად გაბერილია
(მანეთიანი უნდა პორციას)
არ მქონია ბონიორი დღე
რომ დამენახა წვენი ხორცია.
ჩემი „ადრესი“ ქე იცით მგანი
(სტუდენტთა ქალაქი, იგივე ვაკე)
როცა წერილი გამომიგზავნეთ
მომწერეთ ძროხა თუა წილს მაკე.
„პარტისა“

თვე და რიცხვი სულ რთია რომე
ლიც უნდა იყვეს, საათმა კი უკვე
ათი ღარეკა, როცა ზემოხსენებულ
სკოლაში ამოყავი თავი. მოწაფეებს
კა... ხის ქვეშ მოეყარათ თავი და
მათი ურიაბული არე-მარის აყრუებ-
და.

—ამხანაგო, რომელ საათზე იწ-
ყებო სწავლას?
—როცა ჩვენს მასწავლებლებს შოა
ხასიათებით.
—ესლა სად არიან მასწავლებლებ-
ბი?
—სახლში სძინაით.

ა) სასკოლაში ვიყავი ვართული ამა-
ვე სკოლის ერთერთ მოწაფესთან
როცა სკოლის გამგეალ. შარაშით
კბებებზე ჩამოიღია თვალების ფშვ-
ნეტით:

— ეი, რა ბუზრობაა მანდ? რა-
ამბაიში ხართ. მათა, არ გესმის გო-
გო. ძოღი ჩქარაა ჭურჭოლი მაქს და-
სარეცხი. აბა ჰა, დროზე გამოდვი
ფეხი. თქვენ მი ევა და ლოლა, სა-
ჩქაროდ შეუღოგიტ პოქის გამოაზ რ-
ბას. გოშინაც მანდთანხვევარი მივე-
ცი ერთ პურში, რატიჩი გასწაილით
თუ არაფერში გამომადგინოთ? ეი
კუწა! მოდი აქ ჩქარა, ვაქცხვი სანავ
თე აიოე და ნათი ამოიტანე სამთა-
ვიანიდან. (სოფელოა ქე. ქალიდან 2
კილომეტრის დაშორებით) დანარჩე
ნები საპირფარეშოს გაკითხვას შეუ-
დექით! წავლა რომ გინდათ, ზუშაო-
ბაც უნდა იქოდიოთ თუ არა? აბა
ჰა... ცა განკაროლოება ძია შარა-
შიძემ და ყველა მოვარ უბის ასრ-
ლებას შეუღდა.

შეიქნა: თეფშების ჩხარუნო ჩაქუ-
ჩებოს რაკარუკი და ეზოს კარმიდამო
მთაფარ სახელოსნოს დაეშგაგას.
ამოჭროლილ ქარს შორს მიჰქონ-
და მოწაფეების შირი მიწაზე დაყრი-
ლი წიგნები და შხარაული გამგე კი
აიგანზე-გადმომღვარი პიის იბანდა.
ღლის სამ საათამდე გადიოდნ
„პრაქტიკას“ მოწაფეები შემღვრე
მოწყალე გამგის ბრძანებითა საბლები
საკენ გაეშურენ...

—როგორ მოგწონა ჩვენი „სა-
წარმოო პრაქტიკა?“—შემეკითხა ერთი
თი მოწაფე.
მე ხმის ამოღებას სირუმე ვამჯობი-
ნე მაგრამ იბიღია განათლების ინა-
პეტიკა არ გაჩოვდება და მარაშიქც
ნიანგის „ორდენით“ დააილოოოოო
ზარაშვილი.

ი ც ნ ო ბ დ ე თ

(შუა სოფლისათვის, აბაშის რაიონი)

შუა სოფელში ცხოვრობს
კაცი ბოჯგუა გვარად.
ის ათასობით ითვლინ,
თუმც თვით არა ღირს „ფარად“
თანამდებობით „დიდი“.
არის სპეკულიანტი.
ბაზარზე გაჰყავს: გოჭი,
ჩხდაური. თუ ბატი.
ბათომ-დანაც ზიდავს
თოფობით იგი ფართალს.
თვით დაამტკიცებს ამას
რომ ვაშბობ ამბავს მართალს-
ეს სოფ. რი—მინდა
აღენიშნო უფრო მეტი.
ამას ვერ დაგიმალავთ,
თუნდ თავში მორტყათ კეტი.
ბოჯგუა წამინ ქალი
მოჯამბეგირეთ ჰყავდა,
ნეტავი უაგინახათ
თუ იგი რასა ჰგავდა!
მას სკემდე განუწყვეტლივ
შეაღეს სადამოთი,
და თვითაებობდა ასე
აღვრასხნილი ლოთი.
ქალი მას ემსახურა
წელიწადნახევარი,
ჯანაგირი, რომ სთხოვა
მანქანაც უთხრა უარი.
თქამბუკს თავმჯდომარეც,
შენ რას აკეთებ ძია.
სპეკულიანტიან ხათრმა
შეააც ხი. არ დაგძლია:

„ზიხლინსკი ზომბ“.

მ ი თ ე ლ ა ს ა ლ ა მ ი ნ ი ა ნ ბ ს

მოგესალმებო ხეცური
ნიანგო, ცხელის ჩიყენისა.
შემინდე ძალი არ შემეწევს
ლეჭსათ მთქმელობით კვებნისა.
ჩვია გაგვანარეს: ბნელ კუთხეს
საბავშვო სახლი გაგვეწა
რომ თვალთახვივი ჯორღმულო
გ ვეფანტა და მოიხსნა.
მავრამ ჩვენს საბავშვო სახლსა
არა აქვს სწავლის გიგმაო,
შაქარიც შიბრაშუნეს
მისთვის მოსული სხეებმაო.
ტიტე დოლიძემ კოლის დას
აქ დაუნიშნა პენსია
„მკერავად“ ასეა და ბუქაად
ას მანეთს იღებს თიგბია.
ასე ამბობენ ხეცურნი
„ფას სიძე კოითესია,
ისე იჯიბა ფულუბი
ხელთ არ უღია ნეშია“.

ბაბუ

ს ტ უ ლ ე ნ ტ ა ქ ა ლ ა ქ უ ი

საქართველო
გეოგრაფიული

ნ.ბ. შ.მ.ი.ა.ზ.ვილინს

თუ სახელგამა თავნი წაგაპოცებლო გეგმა ჩვეულებრივი „წარმატებით“ შეხ-
როლო, სტუდენტებს შეუძლიათ „იხილონ ძღვენელონ“ ამ „ლიტერატურული“ წარ-
წერით.

ნ.ბ. შ.მ.ი.ა.ზ.ვილინს

ა ბ ა შ ა

პ ი ა ლ მ ა ს კ ო მ ო !

— თქვენ ამხანაგო, ტრამვაის გაჩერება
ში ჩამოხტით, გადაიხადეთ ჯარიმა სამი
მანეთი!
— არ გადავიხდი: პირაქეთ, ტრამვაი ჩემს
ჩამოხტომამდე დაიძრა.

© 1928 წლის აპრილის 15-ის მითითებით

ი ნ გ უ რ ი

სადგურ ინტურზე მოვიტხოვ.
დღეს ვინახულე იგია,
ნიანგო, საქმე ვერ იყო
როგორც წესი და რიგია,
ზოგიერთ მოსამსახურეს
აუშვებია ღინგია,
მუშტით უმტვერედენ ერთმანეთს
ყბუბს ლევეანი და გიგია.
მათ ვერ გაუძულ და შეეძვერ
რკინის გზის სასაღილოში,
მომისმა „მზილ-ჟამიერ“
თავებს ისრჩობდენ ლკინოში.

რუხმლი

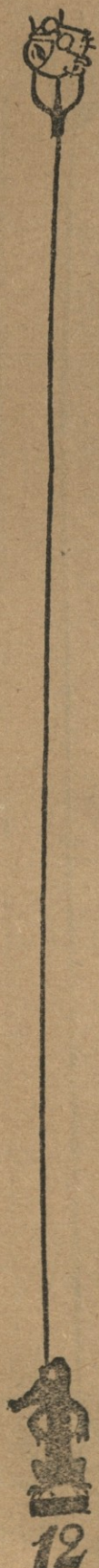
ჩემო აბაშავ, შერს გულთან ვხედავ
იღუძალ ლანდა გროვას და წყობას.
ამოკნენსა და ეს შენი სეველა
ჩემი სეველა. მერწმუნე ძნობაგ.
აღმსკობიდან დავიწყეთ ფიქრი:
(მას ვერ ვუსწორებ თვალის წამწამებს),
ჩემი გონება გზებდასკენ მიჰქრის —
ო, როგორ გეტანჯავს, როგორ გვაწამებს
ერთი ქუჩა აქვს ამ კობტა დაბას,
ლამაზი თვალთა რომ იყურება.
ერთხელ რომ ნახო, გაბედე აბა,
თუ ხილვა კვლავ არ მოგწყურება.
ეს ხდება მაშინ, როს გვიტყვას მთვარე
ან მზისა შუქი ეცემა მიწას.
ღრუბელთან უმალ თავი დახარე,
თუ წვიმას ნამი მიწასთან მიწვა.
გამეღვლოს გულში განდება მებია,
პე. აღმსკობო, გადადვი ფეხი
ერთი ნაბიჯი სიკაცსულს იხსნის,
(არ გავხაროთ შვეი ყორანი)
თორემ ამბავი ეს საშინელი
ალარ იქნება მოსაწონარი.

ზანაშვილი გ.ვიკი.

წ ი თ ე ლ ს ა ს ა დ ი ლ ო შ ი

წითელი სასადილო აქ
მართლაც რომ „ჩინებულია“,
თუმცა კაცი რომ შიგ გაძღე
ფუთობით უნდა ფულაია!
თუ კი ეღირაე სადილსა
და გაიხარე გულთა,
რამდენს ლუქმასაც მიირთმევე
მას ანგარიშობს მურთა.
ერთი სადილით ვერ ძღებია
ისევე გშია და გწყურთა.
ქაგნელო ბზიკო, ხომ ხედავ
თქვი ლეჭია შენებურთა.
პარიკმახერთა არტელში
ქერზე მტვერ- და ქაელია
სიბინძურთა შიგ დიდი
და მუდამ დაუგველია.

უწნოგო.

სიქთარვა, ჩხარის რაიონი

„სოფ. სიქთარვის (ჩხარის რაიონი) ღვიწხის მარანში მსახურობს ი. ფანჭულიძე, რომლის დაუდევრობით ჩაიშალა ღვინის დამზადების გეგმა: ფანჭულიძე გლეხობას არ აძლევს ყურძნის ფულს, რაც მას უკვე დიდი ხანია მიღებული აქვს.“

გაზი

იგორა ფანჭულიძეს
გაეგება თუ არა?
რომ ლელოს ვერ გაიტანს

გაცი ცრუ, მატყუარა?
რად არ აძლევს გლეხებს ფულს
ამდენს რად უგვიანებს,
მა ჩანგალი „ნიანგის“
წლებად მოაქვიანებს!

სოფ. ძეგრის

„სოფ. ძეგრის (ჩხარის რაიონი) კოლმეურნეობის თავმჯდომარის ბ. ფანჭულიძეს ვაზრების დროს აღმოაჩინა სასაში გადაპაღული კოლმეურნეობის ქონება და რამდენიმე ფული სიმინდი.“

ბიკო

ყოჩად თავმჯდომარეს
ნამუსი ქონია,
კარგი რამ ხელობა

მა, მოუგონია!
მაგრამ მოუგონებთ
მართალი რაც არი,
აიდხანს ვის შერჩება
ხელობა ამგვარი?

სენაკი

„სენაკის რაი-კოოპკავშირის გამგეობის წევრი ლ. ვახიანი მომხმარებლებს უხეშად ეპყობა.“

ცივისპირკალი

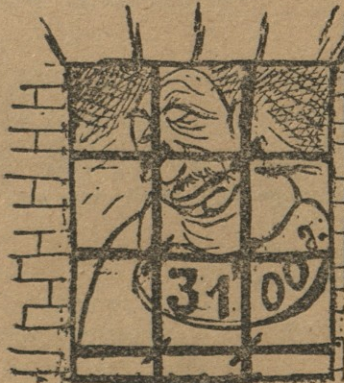
იცნობდეთ ვახიანიას
გაშეუბნის არის წევრი,
საქმით აუფერს აკეთებს
ჯიშება კი უყვარს ბევრი!

სოფ. ზანა, სენაკის რაიონი

„სოფ. ზანის (სენაკის რაიონი) კოოპერატორი გამგეობა-ჯოგო შურდიამ გაფლავა 3100 მანეთი, რომელიც ამჟამად გამსახლში ისვენებს.“

კმ-ბე

ჯოგოს ჭამა კი ცოცხანია
და ზორბადაც ჩაუყლაპავს,
ალბად ხშირად მწვადებს ჭამდა
ხან სულ გუნა და ხანაც ფაფას!
ახე არის, როცა საქმეს
მეთვალყუე კარგი არ ყავს,
(საკონტროლო კომისია

მა მზარეში სულსა დაფავს?)
მაშ დოჯე რად ვერ გაუგეს
გაშევის იარცვა აზოგვარი.
(ქინებ კიდევ მფარველობდა
ვინმეს ხელი მას მაგარი!)
საჭირია ყველას დასჯა
ვინც რომ ფლანგავს ხალხის
ფულებს,
დღის სინათლე არ ვაჩვენოთ,
მათ საკანი მოარჯულებს.

ხაშური

„ხაშურის კინო-თეატრში გამგის უფარვი სობით გამეფებულია უწესრიგობა. სურათები ხშირად წყდება და განათებაც არ იარგა.“

არკა

სწორედ რომ ქების ღირსია
კინო - თეატრი ამგვარი,
რომელშიც გამეფებულა.

მუშტი და კრივი მაგარი.
ეანა მის ვაგა! —ყოფილა
ყოჩალი, თანა, გოლადი,
ამიტომ დაიბეჭდება
„ნიანგის“! ნ:ს სურათი!

გაფრთხილება

(წალენჯიხა)

წალენჯიხის (ზუგდიდის რაიონი) სატყეო სექციის მოსამსახურე გ. მაქაცარია სისტემა ტურად ლოთობს და მთვრალი რევოლვერის ისერის.

მაგალი

ვასო მაქაცარია,
ღვინომ თუ გადარია—
გმინოდეს „ნიანგის“

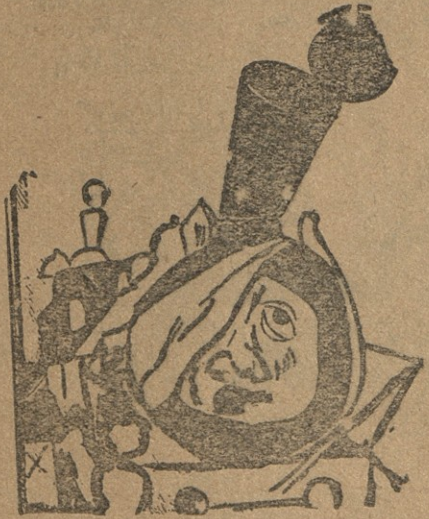

ვაბასრული კბილისა,
სადაც არის მოხედება
და დაწიყებს კივილსა!

არ უნდა ამას ბევრი მტკიცად
და არ სჭირია ღიღი გაგება.
რომ ოზურგეთში დაზვის მუშების
ვერ არის წვედრი მომარაგება.
სხვა სანოვავე ჩვენ არ გვემლევა,
ალარც შაქარი და ალარც ბრინჯა,
თუ რამე მოვა მალაზიამი,
ჩვენ გვხვდება. წვენი, გამყიდავს—ზინჯი,
ბლომად მოვიდა ფეხსაცმულები,
მომარაგებულზე იყო ამთავი,
საგრამ მუშებს რომ მიგველო ოიგზე,
აქ კი არ დაოჩა იძისი თავი.
ყოველი ჯურის ქალმა და კაცმა,
საქეპრობაში იყო ყოილი,
ზოგი წინიდან და ზოგიც უკას,
გარაღდა ღიღი ორომ-ტრილია,
სულ დაიღწა კარი, ფანჯრები,
და დაიმტკიცა ცხვირი და პირი,
ზოგმა მიიღო რაც მოხვდა ხელში,
და ზოგი დარჩა მთლად ახატრი,
განა ეს არის მომარაგება?
განა ეს არის წესი და რიგი?
(რაც რომ კი სხვაგან ეძლევა მუშას,
აქ ოზურგეთში, ვცინდა ჩვენ აგი).
გელახინი.

ზოგი მემანქანე ორთქლმავალს კარ
გად არ უფლოს, დამოების ზოგიერთ
სახელოვნობაში არ ხდება ორთქლ-
მავლების საგულდაგულად შეკეთე
ბა. ამიტომ ბევრი ორთქლმავალი
დგას უმოქმედოთ.

რკინის გზის ორთქლმავლობას
აღვილად იტყვის ენაო.

ერთ დღეს ბათომში მგზავნიდნენ,
მეორეს — ბაქოსკენ, — იმითივე
წყალსაც კი აღარ მასმევდენ:
— სად არის ამოდენაო?
მციაოდენა: — მგზავნი ამოდენი
კამეჩმაც ამოდენაო.
მცირადი მქონდა ჭრილობა,
მითხრეს: — არ ვარგხარ შენაო.
მაგრად პანლორი ამომარეს,
განგზავნეს დემოსკენაო.
დემოში მითხრეს: — ნუ დარდობ
მოგარჩენთ მალე ჩვენაო,
სიცხე გაქვს ტანში რაბდანი,
გამოჰყვევ გარედ ენაო.
რალაც გამჭრეს და გამოძკრეს,
მორჩენილი ხარ შენაო
გარედ გამოვევ, მაგრამ... ვა!
მახუთმა მიწყო დენაო.
თოთხე ჭრილობას მომარეს,
გამგზავნეს ჩინისკენაო
და უაგაოზა დამისკეს:
— უაჩიისი ხარ შენაო.
ეს იმ ოჩოს, როცა ტვირთია
სა... ი ამოდენაო.
რომ არ ეყოფა რკინისგზას
ჩემიბრ ათასთა ქმინაო.
კერილიქისონ

მ ლ მ ა

სალათას ძილი

ს. ჭოვნარი. (ქუთაისის რაიონი)
ოთხი წლის ძილის შემდეგ გლებ-
კომმა გამოიღვიდა და განაცხადა:
„წინდარე წყალწითელაზე ხიდი უნ-
და გავაყეთოვო“, მაგრამ ამ განცხა-
დებისთანავე ისევე ამოუშვა ხვრახუ-
ადგ. გლებობამ გავზავნა ქუთაისში
თავისი წარომადგენელი მიძინაზე
გლებკომისათვის კუბოსა შესაძინაჲ.
— ელი.

სავაგალითო სასადილო

იქიღანე. კოოპ. სასადილოში
(№ 17) გამეფებულ მუდმივ ლოთო-
ბისა და აყალ-მაყალს შედეგად
ჯერ - ჯერობით დაზოცილია რაზო-
დენიზე კაცი, ხოლო დაჭრილი უფ-
რო მეტი. მათ შორის არიან მაღლ-
ლოსნებიც დაზოცილ - დაჭრილთა
ფინაობის გამოკველევა სწარმოებს.
ალბა.

ფართლია მამილი

ქობულეთი. ქობულეთის სანატო-
რიუმ-ს სამნეო ნაწილის გამგემ —
კლდიაშვილმა ჩაყლაპა რამოდენიმე
მეტრი ფართლელუი. კლდიაშვილი
თავს საუცხოოდ გრძნობს და ამ-
ბობს ახლო ხანში უფრო უკეთესი
ღრსების ფართლელულს ჩაყლაპა-
ვო.
კლდიაშვილს პასუხს არავინ
'ათხოვს.
ფოკინი.

შეჯიბრება

ს. კვაჭიანი. (ქუთ. რაიონი) კვახ-
ჭირის 7 წლიან შრომის სკოლის ხე-
ლმძღვანელობამ შეჯიბრებაში გა-
მოიწვია სხვა სოფლების შკოლებს
ხელმძღვანელები. შეჯიბრის მთავა-
რი პირობაა შკოლის ფანჯრებისა
და პარტების მტვრევა რაიც კვახ-
ჭირია შკოლაში შესრულებულია
100 პროცენტით.

კახხიკალი.

საგამოს ღონისძიება

სოხუმი. ვინაიდან ქილაქის საბჭო
ქუჩების შეკეთებას მამდინარე მეო-
რე ხუთწლიდშიაც არ აპირებს —
უქანსკენლმა გადასწყვიტა შეიძი-
ნოს რამოდენიმე ნავი საკოლმეურ-
ნეო ბაზარში მისასვლელად. თუ ეს
დადგენილება დროზე განხორციელ-
და — საგრამობლად იკლებს ხალ-
ხის დახარობა ქუჩებში მდგარ ტლა-
პოებში.
ალბა.

„დახელოვნებული სპეცი“

შემოქმედი. (ოზურგეთის რაიონი)
ვაიხსნა საკოლმეურნეო ხორკის სა-
ვაქრო. ლომლის გამგედ დაინა-
ნა ცოფილი ჩარჩი ი. ჩიჭაიშვილი, რო-
მელმაც „კოლმეურნეობისათვის“
სარგებლს მიზნით ვაიხსნა ძველი
ჩვეულება და ატყუებს ხალხს წონა-
ში ფასის ზედმეტი გადახდევინე-
ბით. გამგე წარდგენილია ჯილ-
დოზე.

შამოქმედილი.

შეეშალა

ნ.ხ. მარიაშის.

— ამხანაგო გაშვე თოვლი მოვიდა...

— არ შემოღეშვა მიღების საათები

მ რ დ რ ი მ

ბრი-მსტმს (აქვე) თქვენი ლე-
ქ. ასე იწყება:

ტორიოლას თოფი ვესროლდა,
მელას დაუფსე თვალით
ნეტავი დამაქორწინა,
მომაცყვანია ქალით.

შეედივართ საწყალი მელას მდგო
მარეობაში, რომლისთვისაც თვალი
დ-გევისათ, მაგრამ თუ ქალი მოიყ-
ვ... შეიძლება ნაკლები დღე არც
თქვენ დაგაფგეთ.

იკოლიტმს (ზოსტაფონი). ზეს-
ტაფონელებზე და ზესტაფონის კო-
ნო-თეატრის შესახებ შემდეგს იწყე-
რებათ:

ნიკიფორე და პავლუშა
თავეს ისრჩობენ ღვინოში,
მშინევე გაიყინებით,
როგორც კი შეხვალთ კინოში.

ეს ალბად იმით აიხსნება, რომ კი-
ნოს აღმინისტრაცია სიბოზ-სიცივეს
ცელსიუსის თერმომეტრის ნაცვლად

ღვინით სავსე კვარტიბით ზომავს.
რით სავსე კვარტება კი თუმცა
თავის ძირი ვერაფითარ გავლენას
ახდენენ კინო-თეატრის შენო-
მის ტემპერატურაზე. მაგრამ სამა-
გრით მაილა წიფინ მათ მომხმარე
ბლის ტემპერატურას.

ბ მ — ს (ს. მარანი). თქვენს მსა-
ლას მოვიხმართ. თინჯან „არჩიუ-
ლო“ ფსევდონომი „ვირკიტა“ ჩვენი
ხარაგო ღელი თანამშრომლის ფსე-
ქ...ნიმია.

ლიხელს (ხაშური)

თქვენი ლექსი
„იოსება ცხვრადე“
ვოდრის ფსკერში
ვადაეშვა ყირაზე.

კიკოლას (სამტრედია) თქვენი
„ოიქსიდან“ სამტრედიის პედტეხ-
ნი-მის შესახებ ვერაფერა გავი-
გეთ. მოიწერეთ პროზაულად.

სასაილო „ორი-ნტი“ (ვასო ხაჩატური-მსხ)

დირექტორათ მოგიწყვიეს
თუმც არ იყავ საქმის „სპეცი“,
ქამის მალა ვარდი ქორთია,
ღვინოებშიც ბევრი შესვი!
გახსოვს ვასო, შენ იგი დრო
პირობა რომ ითხოვერე,
ხელდაი რომ დაგვიკელი
და ქაბუჩი გადიტერე?
მღეს ადვოკატი დასკუბდი
სურვილი „დირექტორა“,
რომ შენ დღეს იღმა დაიცვა
არ არის დასჯერია.

მესტვირა.

ლოთმამალი

— თუ ცრუ დამკვრელი ვარ ეხ-
ლა გამომადება,—წაიბუტბუტა შე-
ხარბოშებულმა მემანქანე ილარიონ-
მა და ამოიბინა სარდაფიდან.

ილარიონმა ბარბაციტ შემოიარა
ღებო, იქით ეცა, აქეთ ეცა, მაგრამ
ამიოდ, თავის ორთქლმავლის გზა-
ქალი ველარ ნახა.

— ფუა, მეგელმა ჩაყლაპა თუ მი-
სით გაიპარა სადმე!—იძახდა ილა-
რიონი და თან ყველა ორთქლმა-
ვალს დაკვირვებით ათვალიერებდა.

— შეიძლება სტალიანისში დამუ-
ჩა, მაგრამ შემადგენლობას როგორ
წამოვიღებდი?

ორი წუთის შემდეგ ილარიონი
თაის „პოსტზე“ იყო.

მეორე ზარი ჯერ არც კი მიეცათ
რომ ილარიონმა ორთქლმავალი აან
მალურა, ორთქლი უეცრივ გაუშვა,
ორთქლმავალი შემადგენლობას მოს
წყდა, გაქანდა დიდის სისწრაფით
და თვალის დახამხამებაზე მოხვე-
ულს მოეფარა. ილარიონის მიერ
დაღუფულმა სვირულობა ორთქლმა-
ვალსაც შემატა ძალი.

— თუ პატრონია დამკვრელი,
ორთქლმავალიც უნდა დამკვრელი
იყოს, კმაყოფილებით ამბობდა ილა-
რიონი.

აქვალა ისე ჩაიჭროლა, რომ თვა-
ლი ვერაფერ მოასწრო.

გრივალეით ჩაიჭროლა ჩალიაკამ—
იძახობდა გაოცებული ავტოლოს მეს-
რე. მსტეთას ისე მიაკვივლა, რომ
უკან არ მოუბედა. სადგურში შესე-
ლისას სიჩქარეს უმსტა. გასაჩერებე-
ლი სივნალი უჩვენდა, მაგრამ ილა-
რიონი ვერაფერ შეაჩერა.

გოპოს რომ მიუახლოვდა ილარიო-
ნის მერანი, ორთქლი შემოვლია, ხო
ლო ცივ ნიავზე ილარიონიც გამო-
ფხიზლდა.

ორთქლმავალი შეჩერდა, ილარიო-
ნი როგორც „დამკვრელი“ წარადე-
ნილად დასაჯილდოვებლად.

კალგოსანი.

აი ეს ვაუბატონი, რომელიც გამგედ ბრძანდება ერთ დაწესებულებაში და თავი უამგარო კაცად შოაქვს, ნიანგმა გაშინჯა რენტგენის სხივებზე. მას აღმოაჩნდა, როგორც ეს ნაჩვენებია აქვე, უამრავი სენი და ავაჯმყოფობანი. მოახლოებული წმენდა ალბათ გაკურნავს დაწესებულებას ახლი გამგეებისაგან.